

תירוץ: לא סמכא דעתיה [סבר שמיט ואכיל להו]	קושיה: ונזכינהו ניהליה אגב אחר ?	
המקנה חשש שמא האיש הנשלח לזכות לפלוני, ישמטם לעצמו.	שיקנה את המטלטלין לפלוני, ע"י אחר, במשיכה ? ומה שלא הקנה בחליפין אפילו אם היה זה צאן וחביות ממש, משום שאנשי מקום חששו ליתן לו סודר לקנות בו שמא ישמטנו לעצמו, ולא מתקיים "ה"נ מסתברא".	לפירש"י
ביאור התירוץ כפירש"י.	ביאור הקושיה כפירש"י. ומה שלא הקנה בחליפין, משום שהיה זה דמים ולא צאן וחביות ממש. <u>ומתקיים "ה"נ מסתברא".</u>	לפי תוס' א'
יש חיסרון בסמיכות דעת בחליפין, כאשר הקונה אינו לפנינו. ולא גרסינן "סבר שמיט ואכיל להו".	שיקנה את המטלטלין לפלוני, ע"י אחר, בחליפין ? ומה שלא הקנה במשיכה ע"י אחר כנראה משום חשש שמא שמיט ואכיל להו. ולא מתקיים "ה"נ מסתברא".	לפי ר' שמעיה וגי' רוב ספרים
אנשי המקום לא סומכים על המקנה ואינם חפצים ליתן לו סודר לקנין שמא יקחנו לעצמו. ולא גרסינן "סבר שמיט ואכיל להו".	ביאור הקושיה כפי ר' שמעיה וכו' ולא מתקיים "ה"נ מסתברא".	ומיהו יש ליישב גי' הספרים